

D E C I Z I E

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecători

Iuliana Oprea, Galina Stratulat

Ion Druță, Ion Corolevschi

examinând recursurile declarate de către Nicolai Avramov și Societatea pe acțiuni „Horus”, în pricina civilă la cererea introductivă a Societății comerciale „Avalex-Plus” societate cu răspundere limitată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2015, prin care a fost admisă cererea lichidatorului Societății comerciale „Avalex-Plus” societate cu răspundere limitată, Iurie Ispas cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a conducătorului întreprinderii în proces de lichidare, Nicolai Avramov,

c o n s t a t ă:

La 14 ianuarie 2014, SC „Avalex-Plus” SRL a depus o cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2014 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către SC „Avalex-Plus” SRL privind intentarea procesului de insolabilitate față de sine, în scopul prevenirii modificării stării bunurilor SRL „Avalex-Plus” în perioada de pînă la intentarea procesului de insolabilitate, au fost aplicate următoarele măsuri de asigurare: a fost numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Ispas Iurie”, a fost înlăturată administrația SRL „Avalex-Plus” de la gestionarea patrimoniului și întreprinderii, cu transmiterea tuturor ștampilelor, actelor contabile administratorului provizoriu, a fost suspendată executarea silită asupra bunurilor debitorului, a fost pusă sub interdicție înstrăinarea de către debitor a bunurilor sale și a fost obligat administratorul provizoriu pe perioada de pînă la intentarea procesului de insolabilitate să coordoneze orice acțiuni cu instanța de judecată. A fost obligat administratorul provizoriu să notifice despre aplicarea măsurilor de asigurare menționate Registrul de stat al întreprinderilor și organizațiilor, Registrul bunurilor imobile, în care se înregistrează gajul, băncile, organele cadastrale teritoriale, autoritățile vamale, oficiile poștale, în care debitorul își are sediul, pentru a fi sistate orice operațiuni cu bunurile debitorului și să prezinte instanței de judecată în cel mai scurt timp un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate față de SRL „Avalex-Plus”, să asigure păstrarea bunurilor debitorului și înregistrarea lor, să continue administrarea întreprinderii, să verifice existența temeiurilor de intentare a procesului de insolabilitate a debitorului, mărirea și

componenta masei debitoare, oportunitatea și posibilitățile continuării activității economice a societății în perioada de pînă la adoptarea hotărârii de intentare a procesului de insolabilitate. A fost obligată administrația debitorului să pună la dispoziția administratorului provizoriu toate documentele activității economice și contabile, titlurile de valoare pentru documentare. A fost obligat administratorul provizoriu să notifice părțile despre faptul că ședința a fost numită pentru 24 februarie 2014, ora 12.00, în incinta Curții de Apel Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 73, mun. Chișinău, bir. 117.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2014 a fost intentat procesul de insolabilitate prin inițierea procedurii simplificate a falimentului față de SRL „Avalex-Plus”, a fost dizolvată SRL „Avalex-Plus” și a fost desemnat în calitate de lichidator al SRL „Avalex-Plus”, ÎI „Ispas Iurie”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2014 a fost aprobat raportul de lichidare final și bilanțul contabil de lichidare a SRL „Avalex-Plu” în procedura simplificată a falimentului, a fost încetată procedura simplificată a falimentului în privința SRL „Avalex-Plus”, a fost dispusă radierea SRL „Avalex-Plus” din registrul de stat al persoanelor juridice și au fost considerate stinse creanțele neexecutate de SRL „Avalex-Plus” față de creditorii Inspectoratul Fiscal de Stat, creanța în sumă totală de 140913,41 lei și SA „Horus”, creanța în sumă totală de 15933,45 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2014 a fost admis recursul, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în primă instanță.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014 a fost respinsă cererea lichidatorului ÎI „Ispas Iurie” privind aprobarea bilanțului de lichidare și a raportului de lichidare a SRL „Avalex-Plus” și a fost obligat lichidatorul ÎI „Ispas Iurie” să convoace, pînă la 15 ianuarie 2015, adunarea creditorilor a căror creanțe au fost validate pentru a decide asupra măsurilor care urmează a fi întreprinse în vederea realizării bunurilor SRL „Avalex-Plus” în proces de faliment, cît și asupra chestiunii tragerii la răspundere subsidiară a factorilor de decizie ai întreprinderii insolubile, precum și să prezinte instanței de insolabilitate, pînă la 20 ianuarie 2015, un raport despre măsurile întreprinse în vederea executării prezentei hotărâri, raport care urmează a fi examinat de instanță la ședința de judecată fixată pentru 22 ianuarie 2015, orele 12.00.

La 17 ianuarie 2015, lichidatorul SRL „Avalex-Plus”, Iurie Ispas a depus o cerere, prin care a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a conducătorului SRL „Avalex-Plus”, Nicolai Avramov în baza art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolabilității.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2015 a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Avalex-Plus”, Iurie Ispas cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a conducătorului SRL „Avalex-Plus” în proces de lichidare, Nicolai Avramov și a fost încasată de la directorul SRL „Avalex-Plus” în proces de lichidare, Nicolai Avramov suma de 140913,41 lei pentru stingerea creanței creditorului Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, creanță validată conform tabelului creanțelor.

La 24 februarie 2015, în termenul prevăzut de lege, Nicolai Avramov a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând acestuia, casarea

integrală a hotărârii primei instanțe și trimiterea pricinii spre rejudecare în primă instanță.

Recurentul Nicolai Avramov, în motivarea recursului, a indicat că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată.

Menționează că la examinarea cererii lichidatorului, instanța nu a stabilit care este motivul că corespondența din anul 2013 (scrisoarea nr. 01-24/13 din 05 iulie 2013 expediată în adresa organului fiscal) se efectua de către Iurie Ispas (actualul lichidator) de la adresa juridică a lichidatorului - mun. Chișinău, str.V.Lupu,89, apartamentul nr. 57.

Susține că instanța nu a stabilit dacă scrisoarea menționată este semnată de către el sau nu și de ce în calitate de director semnează scrisoarea un oarecare Nicolae Avdeev.

Afirmă că în cazul că scrisoarea este semnată de el, necesita de a constata dacă el înțelegea ce este specificat în scrisoare, odată ce este vorbitor de limba rusă.

Invocă că în scrisoarea menționată se solicită efectuarea unei revizii documentare pentru a constata prezența sau lipsa restanțelor față de organul fiscal și în cazul că lui îi era clar sensul scrisorii reiese că la acel moment (anul 2013), el nu cunoștea de existența datoriilor față de organul fiscal odată ce solicita efectuarea reviziei, iar necunoscând acest fapt, era necesar de concretizat care a fost atunci motivul depunerii mai apoi în instanța judiciară a cererii de renunțare la cererea introductivă de intentare a procesului de insolabilitate din 25 septembrie 2013. Acest fapt se constată prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2013 de încetare a procesului.

Mai invocă că instanța nu a clarificat dacă el a făcut cunoștință cu rezultatele reviziei efectuate de organul fiscal, cărei persoane, la ce adresă, au fost îndreptate rezultatele pentru cunoștință și dacă inclusiv și lui sau el a aflat despre rezultate din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 3466/1/3 din 06 decembrie 2013.

Menționează că nu a fost stabilit cărei persoane aparține semnătura pe ultima filă a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 3466/1/3 din 06 decembrie 2013 cu înscrisul „drepturile, obligațiile și responsabilitatea sunt aduse la cunoștință și un exemplar al deciziei am primit, 11 decembrie 2013”.

Susține că prin o simplă examinare vizuală se constată că semnătura de a lua cunoștință cu decizia organului fiscal nr. 3466/1/3 din 06 decembrie 2013, cu drepturile și obligațiile persoanei responsabile, nu se aseamănă cu a lui.

Afirmă că în urma recepționării de el la data de 11 decembrie 2013 a documentului constatator de datorii (decizia organului fiscal nr. 3466/1/3 din 06 decembrie 2013), el a înaintat imediat, în prima zi lucrătoare după sărbătorile de iarnă – 14 ianuarie 2014, cererea introductivă privind intentarea procedurii de insolabilitate față de propria întreprindere.

Invocă că din încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2013 de admitere a cererii de renunțare la cererea introductivă se constată că alte persoane, care ar putea fi lezate în drepturi prin efectul retragerii unei asemenea cereri, nu s-au alăturat. Astfel, nici în procesul - verbal al ședinței Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2015, nici în hotărârea atacată din 11 februarie 2015 nu este clarificat, analizat și specificat faptul care este motivul că în acea perioadă de timp (din 25 septembrie 2013, data emiterii încheierii Curții de Apel Chișinău de admitere spre

examinare a cererii introductive și până la 21 octombrie 2013, data emiterea încheierii Curții de Apel Chișinău de admitere a cererii de renunțare la cererea introductivă), Inspectoratul Fiscal de Stat nu s-a adresat cu cerere de validare a creanțelor odată ce deținea date despre existența lor. Or, poate aceste date s-au constatat numai după efectuarea reviziei, la emiterea deciziei nr. 3466/1/3 din 06.12.2013, caz în care el nu poartă nici o vină și nu a încălcat termenul de adresare în instanță cu cerere introductivă de intentare a procesului de insolabilitate.

Mai invocă că instanța nefondat se referă la faptul constatării incontestabile de aflare a debitorului în insolabilitate din anul 2011. Singur faptul retragerii cererii la acel moment de către creditor probează că pretențiile unicului creditor au fost epuizate și altele nu existau. Nu s-a constatat de cine este semnată cererea introductivă a debitorului din 25 septembrie 2013 și prin ce documente se confirmă faptul datoriilor acestuia în sumă de 226 000 lei la 16 agenți economici, deoarece acest fapt la data de 11 februarie 2015 în ședința Curții de Apel a fost expus declarativ numai de reprezentantului organului fiscal. Prin lipsa mai multor date neconcretizate instanța, la emiterea hotărârii din 11 februarie 2015, eronat a aplicat prevederile art. art. 10 și 14 din Legea insolabilității.

La 09 martie 2015, în termenul prevăzut de lege, SA „Horus” a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia și modificarea hotărârii primei instanțe prin încasarea sumei de 15933,45 lei pentru stingerea și a creanței sale, ambele creanțe validate conform tabelului creanțelor.

Recurenta SA „Horus”, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe, deoarece conform tabelului creanțelor, a fost validată atât creanța Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău în sumă de 140913,41 lei, cât și a SA „Horus” în sumă de 15933,45 lei.

Menționează că art. 148 lit. h) din Legea insolabilității acordă drepturi egale creditorilor chirografari de a solicita, prin intermediul administratorului insolabilității, atragerea la răspunderea subsidiară a conducătorului unității, cu admiterea cererii în valoarea totală a creanțelor.

Susține că art. 15 din Legea insolabilității, care prevede că în cazul insolabilității debitorului din culpa membrilor organului executiv, aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor, face referire la toată masa debitoare a tuturor creditorilor fără a face divizare dintre creditori – instituții statale sau creditori – agenți economici din domeniul privat.

Afirmă că conform Recomandării Curții Supreme de Justiție nr. 58 cu privire la modul de aplicare a unor prevederi legale la soluționarea pricinilor ce țin de desfășurarea procesului de insolabilitate, din analiza prevederilor art. 15 și 248 din Legea insolabilității reiese că fondatorul (asociatul) va purta răspundere subsidiară solidară față de creditori.

Invocă că la emiterea hotărârii primei instanțe s-a dat prioritate creanței Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, fără a se lua în considerare creanța validată a creditorului SA „Horus”.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Nicolai Avramov întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, iar recursul declarat de către SA „Horus” urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Pe parcursul judecării pricinii s-a constatat că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2014 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către SC „Avalex-Plus” SRL privind intentarea procesului de insolabilitate față de sine și în scopul prevenirii modificării stării bunurilor SRL „Avalex-Plus” în perioada de pînă la intentarea procesului de insolabilitate, au fost aplicate măsuri de asigurare, fiind numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Ispas Iurie”.

Ulterior, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2014 a fost intentat procesul de insolabilitate prin inițierea procedurii simplificate a falimentului față de SRL „Avalex-Plus”, a fost dizolvată SRL „Avalex-Plus” și a fost desemnat în calitate de lichidator al SRL „Avalex-Plus”, ÎI „Ispas Iurie”.

De asemenea, s-a constatat că la 17 ianuarie 2015, lichidatorul SRL „Avalex-Plus”, Iurie Ispas a depus o cerere, prin care a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a conducătorului SRL „Avalex-Plus”, Nicolai Avramov în baza art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolabilității.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2015 a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Avalex-Plus”, Iurie Ispas cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a conducătorului SRL „Avalex-Plus” în proces de lichidare, Nicolai Avramov și a fost încasată de la directorul SRL „Avalex-Plus” în proces de lichidare, Nicolai Avramov suma de 140913,41 lei pentru stingerea creanței creditorului Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, creanță validată conform tabelului creanțelor.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul insolabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Conform art. 248 alin. (1) din Legea menționată, dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolabilității/lichidatorului, instanța de insolabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;

e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei;

f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolabilitate conform prevederilor art. 14;

i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

Reieșind din prevederile legale enunțate, se reține că poate fi atras la răspundere subsidiară persoanele care au contribuit la apariția stării de insolabilitate a debitorului sau orice altă persoană, care i-au cauzat insolabilitatea prin una dintre acțiunile enumerate.

Din materialele dosarului rezultă că SRL „Avalex-Plus” înregistrează datorii la buget începând cu anul 2011, fără a achita în această perioadă careva sume întru stingerea acestor datorii, fără a contesta actele, în baza cărora a fost calculată datoria, fără a suspenda activitatea sa și fără a depune cerere privind intentarea procesului de insolabilitate în privința acestei întreprinderi.

La caz, se reține că actele pricinii denotă faptul că în anul 2012, creditorul SRL „Partiner” a depus o cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Avalex-Plus”, însă ulterior, această cerere a fost retrasă.

De asemenea, actele pricinii denotă faptul că în anul 2013, însăși SRL „Avalex-Plus” a depus o cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine, în care a invocat că are datorii financiare în sumă de peste 226000 lei față de 16 agenți economici.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2013 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către SC „Avalex-Plus” SRL privind intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Ulterior, la 17 octombrie 2013, SRL „Avalex-Plus”, neachitând obligația fiscală față de buget, a depus o cerere, prin care a solicitat retragerea cererii introductive, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2013 a fost admisă cererea de renunțare la cererea introductivă depusă de SRL „Avalex-Plus” și încetat procesul.

Astfel, este incontestabil faptul că SRL „Avalex-Plus” se află în incapacitate de plată și supraîndatorare încă din anul 2011, anterior s-a adresat în instanța de insolabilitate cu cerere introductivă, însă ulterior a retras cererea, necătând la faptul că situația, în care se afla debitorul, nu s-a schimbat.

La 14 ianuarie 2014, SRL „Avalex-Plus” s-a adresat din nou în instanța de insolabilitate cu cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Conform art. 10 din Legea insolvenței, intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei.

Temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Conform art. 14 din Legea insolvenței, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art.10.

Debitorul este obligat să depună cerere introductivă și în cazul în care:

a) executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori;

b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor.

Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) și la art.10 alin.(2).

Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3). Aceste persoane sînt trase la răspundere penală în conformitate cu legea.

Ținând cont de prevederile legale enunțate și de circumstanțele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță just a concluzionat că debitorul nu a respectat cerințele art. 14 din Legea insolvenței.

Prin urmare, prima instanță corect a admis cererea lichidatorului SRL „Avalex-Plus”, Iurie Ispas cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a conducătorului SRL „Avalex-Plus”, Nicolai Avramov, însă greșit a încasat de la directorul SRL „Avalex-Plus”, Nicolai Avramov suma de 140913,41 lei pentru stingerea creanței creditorului Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, creanță validată conform tabelului creanțelor, deoarece suma enunțată urma a fi încasată de la directorul SRL „Avalex-Plus”, Nicolai Avramov în masa debitoare a SRL „Avalex-Plus”.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Nicolai Avramov, de a casa integral hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre, prin care cererea lichidatorului SRL „Avalex-Com”, Iurie Ispas cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a conducătorului SRL „Avalex-Lux”, Nicolai Avramov de admis, cu încasarea de la directorul SRL „Avalex-Plus”, Nicolai Avramov în masa debitoare a SRL „Avalex-Plus” a sumei de 140913,41 lei.

De asemenea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către SA „Horus”, deoarece conform art. 248 alin. (6) din Legea insolvenței, în toate cazurile, asupra acțiunii prevăzute la alin.(1), instanța de insolvență se pronunță prin hotărâre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea, SA „Horus” nefiind vizată în hotărârea contestată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Horus”.

Se admite recursul declarat de către Nicolai Avramov.

Se casează integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2015 în pricina civilă la cererea introductivă a Societății comerciale „Avalex-Plus” societate cu răspundere limitată cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se admite cererea lichidatorului Societății comerciale „Avalex-Com” societate cu răspundere limitată, Iurie Ispas cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a conducătorului Societății comerciale „Avalex-Lux” societate cu răspundere limitată, Nicolai Avramov.

Se încasează de la directorul Societății comerciale „Avalex-Plus” societate cu răspundere limitată, Nicolai Avramov în masa debitoare a Societății comerciale „Avalex-Plus” societate cu răspundere limitată suma de 140913,41 (o sută patruzeci mii nouă sute treisprezece lei patruzeci și unu bani) lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Ion Druță

Ion Corolevski